

מסורת הש"ס

(א) ב"ב מז: ע"ש ב"מ ע"ש:
 כחוצות לו: ע"ש, (ב) קדושין
 כ, א קדושין כ, ע"ש
 (ד) נשם כל הסוגיא מוספתא
 פ"ה"ה (ה) מוספתא פ"ה"ה
 (ו) קדושין כ, ע"ש ודף כ, ע"ש
 לו, ע"ש לקמן עה: עו, ע"ש
 (ז) נ"א א"ר ידרא, (ח) [נ"ב],
 (ט) בדפוס וזוטרי נ"ו למחוק
 ביצות לפי הקונטרס ועי'
 רש"ש, (י) צ"ל ומנן לו דינר
 ע"ש קדושין מז, (יא) צ"ל ר"ה

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוֹם ד"ה אִשֶּׁט תְּלוֹי
אִיכָא צִינִיָּהוּ דְלִר"מ וְכו'
וּשְׁמָא אִי הוּא מִסְפָּקָא
לֵן וְכו'. ע"י כּוֹנֵנָתָא
בְּמַהֲרָש"א דְּמִסְפָּקָא לְהו
אִי צִינִי ר"מ חֲמִיכָא אַחַת
מִב' חֲמִיכֹת וְל"ע דְּתַלְמוּד
עֵרוֹן הוּא בְּמַסְנֵת כְּרִיתוֹת
דָּף י"ח ע"ה דְּר"מ לֹא
צִינִי חֲמִיכָא אַחַת מִב'
חֲמִיכֹת וְלע"ג:

מוסף רע"י

וְיָשָׁב וְהָיָה לְרֵעֵהוּ וְלֹא דִרְבִּי יוֹסֵף
וּמְשֻׁלָּה הָיָה לָא קָרִי לְהוּ דִּרְבִּי יוֹסֵף
מְגֻרְשָׁת וְאִינֵה מְגֻרְשָׁת דְּקִסְכֵּר לִית
לָהּ מִזְוִי וְאִע"ג דְּר' יוֹסִי דִּמְתַּנִּי תִּנְא
מְגֻרְשָׁת וְאִינֵה מְגֻרְשָׁת תְּרִי תִּנְאִי
וְאִלְבִּיב דִּרְבִּי יוֹסִי וְהָיָה חֲכָמִים
דְּבִרְיִתָּא: **בְּרַתְנִי** **מַעֲשֵׂה** **בְּיָדָיו**
בְּגַמְיָא סִפְרָא מִאי תִּנְא דִּתְנֵא מַעֲשֵׂה:
גְּבוּ **שְׁתַּקְרַע** **הַעַז** **קֻדְשָׁא** **מִתְּנָן**
נְבוֹת **וְהָיָה** **סֶפֶן** **נִבְנָא** **לְעִלְמָא** **הוּא**
וְכִי מִקְיָמָא לִיה אִיגְלָא מִילְתָּא דְּמַשְׁמַת
נְחִינָה גִיטָא הוּי דְּכָל ע"מ מַעֲשָׂיו
הוּא וְע"מ כֵּן דְּלִיקִיס: **אֲרִיבֵה** **גַּט**
שֵׁנִי **דְּלִשְׁתַּמְתָּן** **כְּכַר** **אֵזֶל** **לִיה** **גִּיטָא:**
שִׁפְטָא **יֵדֶה** **כּו'** **קֻדְשָׁא** **מִתְּנָן** **מַעֲשֵׂה:**
מִקְיָס **תִּנְאֵיהּ** **וְאִזְלִי** **וְהוּו** **קִידּוּשִׁיו**
קִידּוּשִׁין **לְמַפְרַע** **וְשֵׁל** **שֵׁי** **אִינוּ** **כְּלוֹס:**
דְּלִקְרוֹבָה **קִאֲפִי** **הֵילֶכְךָ** **מַעֲשָׂיו**
קִאֲמַר **לָהּ** **מַשְׁעָה** **שְׁחָפֵךְ** **כֹּה:** **אֵזֶל**
גַּט **דְּלִרְחוּקָה** **קִאֲפִי** **וּמַסְתַּמָּא** **בְּקוּשִׁי**
הוּא **מִגְרָשָׁה** **הֵילֶכְךָ** **לְכַשְׁתַּמְתָּן** **קִאֲמַר**
וְקִסְכֵּר **אֲדַחֲרֵי** **וְהָיָה** **מִפְּיִסְכָּא** **לָהּ:**
לֹא **כְּסִיף** **לְמַשְׁכַּעַה** **מַעֲשֵׂיו** **הֵילֶכְךָ**
לָהּ **תִּכְרִךְ** **לֵאלֹמַר** **לִיה** **גִּטָּא** **בְּחִתָּן**
מַעֲוֹת **וּמַעֲשָׂיו** **קִאֲמַר** **לָהּ:** **וְלֹאֲמַר**
לֹא **תִּנְשָׂא** **עַד** **שִׁסְתָּן** **דְּדִילְמָא** **לֹא**
יִהְיֶה **וּנְמַלֵּא** **גַּט** **בְּטָל:** **תִּנְשָׂה** **לִפְנֵי**
מוֹתוֹ **אִינֵה** **זְקוּקָה** **לִיבֵס:** **לֹא** **תִּנְשָׂה**
זְקוּקָה **לִיבֵס** **וְלֹא** **סָגִי** **לָהּ** **לִיתָן**
לְיִוְרֵשִׁים: **וּמ"ס** **ר"ש:** **לִי** **מַשְׁמַע**
אִפְּלִי **לְיִוְרֵשִׁים** **כְּשִׁאֲנִי:** **אֵזֶל** **דְּכו"ע**
סִנְאָה **הוּי** **וְלֹא** **תִּלְהֵה** **הַגַּט** **בְּשַׁעַת**
מִתְּנָן **מַעֲוֹת** **דְּאִי** **כַּשְׁתַּמְתָּן** **קִאֲמַר** **לָהּ**
נְמִי **דְּלִי** **וּפְלִילוֹ** **לְיִוְרֵשִׁי** **מַשְׁמַע** **מִיָּהוּ**
הוּא **לִיה** **גַּט** **לְאַחֵר** **מִיתָה:** **כְּאוֹמַר**
מַעֲשָׂיו **דְּמִי** **דְּה"ק** **מַעֲשָׂיו** **יֵאֵל**
גַּט **ע"מ** **שְׁתַּקְיָמִי** **הַתִּנְאִי:** **לֹא**
נִחְלָקוּ **אֵלֶּא** **בְּמַהוּס** **וְלֹאֲחֵר** **מִיתָה**
דְּרַבְּנָן **מַסְפָּקָא** **לָהּ** **אִי** **תִּנְשָׂה** **הוּי** **אִי**
חֹרֶה **הוּי** **וְלִרְבִּי** **וְדִאִי** **תִּנְשָׂה** **הוּי:**
וְהַתִּנְאִי

ליה גט למפרע משקבלתו
עליה ואנא דאמרי כרבנ

על מנת באומר מעכשיו דר
דרכי יוחנן הכל מודים בא

ה' הימנו גט שני. אם מת
הדבר תלוי עד שימות או
צא עליה פטור דלר' מאיר
נתינה וה"ק לה ה"ז גיטך

וממטא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו
לכל דבר אלא שאינה צריכה הימנו גט שני
דברי ר' יהודה ר"מ אומר בעילתה תלויה ר'
יוסי אומר בעילתה ספק וחכ"א מגורשת
ואינה מגורשת ובלבד שימות מאי איכא בין
ר"מ לרבי יוסי אמר רבי יוחנן אשם תלוי
איכא בינייהו לר"מ לא מייתי אשם תלוי ולר'
יוסי מייתי אשם תלוי וחכ"א מגורשת ואינה
מגורשת חכמים היינו רבי יוסי איכא בינייהו
דרבי זירא ⁶ דאמר רבי זירא אמר רבה בר
רמיא אמר שמואל כל מקום שאמרו חכמים
מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב
במוזונותיה: **מתני'** יהרי זה גיטך ע"מ
שתתני לי מאתים זוז הרי זו מגורשת ותתן
ע"מ שתתני לי מיכן ועד שלשים יום אם נתנה
לו בתוך שלשים יום מגורשת ואם לא אינה
מגורשת אמר רבן שמעון בן גמליאל מעשה
בצידן באחד שאמר לאשתו ה"ז גיטך ע"מ
שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתו ואמרו
חכמים תתן לו את דמיה: **גמ'** מאי ותתן
⁷ רב הונא אמר והיא תתן רב יהודה אמר
לכשתתן מאי בינייהו איכא בינייהו שנתקע
הגט או שאבד רב הונא אמר והיא תתן
יאנה צריכה הימנו גט שני רב יהודה אמר
לכשתתן צריכה הימנו גט שני ותנן נמי גבי
קידושין כי האי גוונא דתנן ⁸ האומר לאשה
הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך
מאתים זוז הרי היא מקודשת ויתן ואיתמר
מאי ויתן רב הונא אמר והוא יתן רב יהודה
אמר לכשיתן מאי בינייהו איכא בינייהו
ישפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר רב
הונא אמר והוא יתן תנאה בעלמא הוא מקיים
תנאיה ואזיל רב יהודה אמר לכשיתן לבי
יהיב לה ואזיל דהוו קידושין השתא לא הוו
קידושין וצריכא דאי אשמעינן גבי קידושין
בהא קאמר רב הונא והוא יתן משום
דלקרובה קאתי אבל גבי גירושין דלרחוקה
קאתי אימא מודה ליה לרב יהודה ואי
אשמעינן גבי גירושין בהא קאמר רב הונא
והוא תתן משום דלא כסיף למיתבעה אבל
גבי קידושין דכסיפא למיתבעה אימא מודי
ליה לרב יהודה ואי אשמעינן גבי קידושין

בָּהֵא קֹאמֶר רַב יְהוּדָה
 דְּלֹא כְּסִיף לְמִיתְבַּעֲהָ
 בָּהֵא קֹאמֶר רַב יְהוּדָה
 וְלִקְרוּבָה קֹאמִי אִימִי
 עַל מִנָּת שְׁתַּנִּי לִי מִזֵּ
 לֹא תִנְשֵׂא עַד שְׁתַּתֵּן
 וּמִתְּנָה אֵינָה זִקוּם
 אֹמֵר נֹתַנְתָּ לְאִבּוֹי אֲ
 דְמוֹר סָבַר לִי וְלֹא לִי
 הוּא תִיּוֹבֶתָא דְּרַב יְהוּ
 הוּנָא אָמַר רַבִּי כָּל
 רַב זִירָא כִּי הוּיֵינָן בְּבִנֵּי
 פְּלִיגִי רַבָּנָן עֲלֶיהָ כִּי
 עַל מִנָּת כְּאֹמֶר
 (דְּקוּשִׁין ט:). לֹא נִחְלַקְרָה. כְּלוּמַר לֹא
 (ט:).

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עד.

אם ימות במלחמה והא' אמר^י הכא הרי היא כאשת איש לכל דבריה לפי^י ר"ת דקאי אמהיום אם ממי ומיחו ו^י [לפי^י הקונטרס] י"ל שהיו מפרשין צהדיא [שמהיום] תהיה מגורשת אבל קשה לדפילו לפרוש הקונט^י דהכא צדמהיום אם ממי היא^י מגורשת לאלתר משעת נמינה מ"מ קשה דהא חילו לא נהרג אוריה
היתה צת שבעה איש ועוד קשה דאם לא היה נותן גט אלא על תנאי אם ימות א"כ מאי כל היוצא הלא לא היה צריך תנאי זה אלא למי שאין לו בנים ויש לו אח ומיחו זה י"ל דלאו דווקא נקט אם ימות אלא כלומר אם לא יבא בסוף המלחמה ומסוס יגיגוא ונראה לר"ת שהיו כותבין גט גמור בלא שום תנאי צניעא^א וכשהיה חוזר מן המלחמה היה כונסה והיתה צת שבע פנויה והא' דאמר^י בזהב^ב (ד"ק נט.) מוטב שיעול אדם ספק אשת איש ולא יבזין פני חזירו בדבים מנא לן מדוד קרי לה ספק אשת איש אע"ג שהיתה פנויה גמורה לפי שגשעה צניעא ולא היה ידוע לעולם שאלה היא מגורשת אם לאו: **אשם** תלוי **איבא** בינייהו. דלר"מ דאמר בעילתה תלויה לא מיימי אשם תלוי אלא הדבר תלוי ועומד אם מת מאותו חולי חייב טעמא ש^א חסדיה ואם לא מת חייב טעמא ז^י ושמא זי הוה מספקא לן אם מת מאותו חולי אם לא היה לר"מ מיימי נמי אשם תלוי:

רבי יוסי אומר בעילתה ספק.
ומציא אשם תלוי ולא צעי ר'
ויזיז חתיכה משתי חתיכות^א וה"ל סבר
בס"פ דשחיטה (כריתות דף כג.):
רב הונא אמר והיא תתן. וכן
הלכה דקיי"ל כרבי דכל האומר
ע"מ כאומר מעכשיו דמי דצפ' קמא
דקידושין (דף ט.) פסקין הלכתא כר"א
לדאמר התקדשי לי במנה^א ונתן לה
מנה חסר דלמאן הרי זו מקודשת
וישלים דלמאן ע"מ דמי כדבר
הונא אמר (י"ב) רב דכל האומר ע"מ
כאומר מעכשיו דמי:

אִכָּנָה בִּנְיִינָהוּ שֶׁפִּשְׁטָהּ יָדָה וּקְבָלָהּ
כו'. וְלַעֲלֹל גְּבִי גִט הוּא
מִנִּי לְמִימֵר נָמִי שֶׁפִּשְׁטָהּ יָדָה כּו' וְהִ"נ
הוּא מִנִּי לְמִימֵר שֶׁנִּקְרַע שֶׁטֶר קִידוּשִׁין
אֲבָל לֹא מִנִּי לְמִימֵר שֶׁנִּתְאֲכַל מַעוֹת
שֶׁל קִדּוּשִׁין דֹּאע"ג דִּנְתְּאֲכַל מִקּוּדָשׁ
דְּבִרְשׁוֹת יְדִידָה קָא מִתְאֲכִיל כְּדֹאמֵרִין
צִרִּים הָאוֹמֵר (קִדּוּשִׁין 97 ע.)^א
אֲדִמְפִּלְגִי

למיתבעיה אבל גבי גירושין
 וא ואי אשמעינן גבי גירושין
 קה קאתי אבל גבי קידושין
 צריכא מיתבי ^{ס"ה}ז"ז גימך
 ו או שנאבד מגורשת ולאחר
 ל מנת שתתני לי מאתים וזו
 ליבם רבן שמעון בן גמליאל
 וזבים עד כאן לא פליגי אלא
 ליורשי דכ"ע מיהא תנאה
 הא מגי רבי היא ^דדאמר רב
 מעכשיו דמי ופלגי רבנן
 הונא אמר רבי כל האומר
 אסי דיתבי וקאמר משמיה
 אלא במהיום ולאחר מיתה
 והתניא

היו ימים אשת איש היה שריר הנהט כל; וחכ"א מגורשת ואינה מגורשת הכמים הייור ר"ל ור"א אברהם בר דרמא אמר שמואל מגורשת כעלה חית במגורותיה וכן למבן

מגנ' הרי זה גיטך ש"מ שותני לו מאתה זו הרי זו מגורשת וחתן ע"מ שותני לו כמבן
ליתו ואמר וימנע חתן וכן לא תדמי. אימורם בר הונא אמר ויהי חתן. ר"ל הנה טקה לפרע
אבר קודם לא שדבר קודם שחתן לו הווינו. ר"ל הונא אמר ויהי חתן איברי ממנו שני
אבר קודם נתינת הווינו אין בכך כלום ור"ל יהודה אמר לכשתחתן צריכה ממנו שני דלכי
שיתן באתה שעה. ה"ה נבי א"ם שכל הנהט שותני לו מאתה זו חרר הונא אמר מביטל
מקדשת כח חרור האשת קודם קדושתה דלביט שני ש"מ ש"מ מעמידי א"ם

מגנ' שותני לו מאתה זו אשתו שנקדע הגט או לא הרי זו מגורשת לאחר לא תנשע דש
לו וקוקה ליבם רשבי"א דאמר מרנות לאביו או לאחיו או לא' כן הוורשין ע"כ לא פליגי א"ם

הלכתה כרשבי"א דאצי"א דאסיקא הלכתה נאחיה (לקמן ע). דוקא במשתעני לא בבירייתא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף תוספות

א. שלא יהא נודע ויקפצו עליהם בני אדם לקדשם. מוס' כמזנות שס. ב. אלא אפילו דהוי ספיקא בחד גופא חייב אשם תלוי. ריטב"א. ג. גבי הרי את מקודשת לי לאחר ל' יום. מוס' הלא"ש.

פסקי רי"ד

וּמִשְׁמָעָה לֵּל לָלוּ לֵּל דְּבַר הַחֵן
כִּשְׁתִּי אֲכַשְׁתִּי לָלוּ דְּבַר הַחֵן
שִׁינִי שִׁינִי חֲזִיק מִמֶּנּוּ גַם שִׁנִּי
דְּבַר בִּי יִתְהוּהוּ יִסֵּי אֲמַר
עֲבִילֵתָה תְּלוּהוּ יִסֵּי אֲמַר
עֲבִילֵתָה סֶפֶק חֲזִיק אֲמַר מִשְׁמָעָה
יִתְהוּהוּ מִשְׁמָעָה מִי אֵיכָא בִּי
כִּי אֲמַר לֵב יִסֵּי אִיִּר אֲמַר
עֲבִילֵתָה תְּלוּ אֵיכָא בִּינִיּוּהוּ פִּי
רִקְסִיִּךְ כִּי מִשְׁפֶּק עֲבִילֵתָה
סֶפֶק מִי עֲבִילֵתָה סֶפֶק
אֲמַר יִתְחַן אֲשָׁם תְּלוּ
עֲבִילֵתָה בִּינִיּוּהוּ לֵב אֲמַר דְּבַר
אֵיכָא תְּלוּהוּ לֵב אֲמַר
עֲבִילֵתָה תְּלוּ לְדָבָר יִסֵּי אֲמַר
כִּי עֲבִילֵתָה סֶפֶק מִיִּתִּי אֲשָׁם
תְּלוּ דִּרְמִי סֶפֶר חֲזִיק אֲמַר
מִשְׁמָעָה דִּרְמִי דִּקָּא אֲשָׁם מִיִּתִּי
כִּי מִיִּתִּי כִּי מִיִּתִּי כִּי מִיִּתִּי
מִלְּתֵּה לִּמְפַעֵר שְׂמֵאחֵה
בִּינְסֵן עֲבִילֵתָה וְכֵל חֲדָשׁ
כִּינֵסן הִתָּה מִגִּרְשֵׁתָה לֵב
עֲבִילֵתָה כֵּל חֲדָשׁ שִׁינִי
תְּלוּהוּ אֵיכָא לֵב יִסֵּי
יִתְהוּהוּ אֲנִילִי מִלְּתֵּה דִּאֲמַת
אֲשָׁם תְּלוּהוּ מִיִּתִּי חֲטָאָה וְאֵם
מִיִּתִּי מִיִּתִּי מִיִּתִּי מִיִּתִּי
מִיִּתִּי מִיִּתִּי מִיִּתִּי מִיִּתִּי

[illegible]